נקדימון בן גוריון

קריין: בוא ונספר לכם סיפורון,

על איש צדיק, נקדימון בן גוריון.

קריין 1 : פעם אחת עלו כל ישראל לרגל,

בתקופת המקדש שהיה אז לסמל.

קריין 2 : שנת בצורת קשה ללא גשמים,

וזו בעיה גדולה לעולי הרגלים.

(חבורה של אנשים חוזרים בדרך ומציצים בבאר, מיואשים שאין מים)

קריין 3 : מה ישתו הם בדרך?

הבורות די ריקים בערך.

(חבורת אנשים עולי רגל חוזרים ומסתכלים בבור ורואים שאין מים)

עולה רגל 1 : אוי ואבוי, אין מים !

קריין 4 : צדיק גדול היה אז בירושלים,

על פני כל אדם, לב טוב היה לו שבעתיים.

נקדימון הולך לבקש מהגוי: שלום לך גוי אהוב,

הלויני נא את שנים-עשר מעינותיך לצורך חשוב.

אדון: אין לי שום בעיה,

אך מה תתן לי בתמורה?

נקדימון : ה' הטוב יוריד גשמי ברכה

וכך ימלאו הבורות במהרה.

אדון : ואם לא יוריד גשמים?

נקדימון: אזי אשלם לך 12 ככרות כסף שלמים.

(נקדימון מהנהן בראשו:כן. ויוצא מהבמה)

קריין 5 : הסכים נקדימון למרות שלא ידע כיצד,

ישלם סכום כזה אחר כך או מיד.

קריין 6 : בזכות נקדימון בן גוריון עלה לרגל עם ישראל,

בדרך הרווה את צמאונו והודה לא-ל.

(עולי הרגל מעבירים ביניהם כד מים ושותים.)

עולה רגל 2: איזו הצלה, איזו ברכה,

בזכות המים ששתינו נעלה לירושלים בשמחה.

קריין 7 : עברו הימים ולשלם הגיע הזמן,

אך בבורות אין כבר מים מזמן.

קריין 8 : שלח הגוי לנקדימון בן גוריון שליח בבוקר,

לבקש את הכסף בשמחה ובאושר.

שליח 1 : נקדימון, היכן הכסף שהבטחת?

נקדימון 2 : חכה, עתה בוקר ואולי מהשמים,

ירדו גשמים ויתמלאו בורות המים.

שליח2 : נו, כבר צהריים,

תן לי את הכסף או מים.

נקדימון2: חכה, עדיין צהריים,

אולי עוד יתמלאו בורות המים.

אדון 2 (צוחק):אה,אה,אה...כל החורף לא ירדו בכלל טיפות,

ובדיוק היום ימלאו המים את הבורות?

(צוחק)אה,אה,אה...עשיר גדול אני הולך להיות!

קריין 9 : נכנס האדון הגוי לבית המרחץ בגילָה,

ונקדימון העצוב רץ לבית המקדש לתפילה.

(נקדימון מתעטף בטלית ומתפלל)

קריין 10 : נתעטף בבגדו ועמד להתפלל.

תפילה קורעת לב לפני אדון הא-ל.

נקדימון 3: יודע אתה רבון כל העולמים,

שלא לשמי עשיתי, אלא לעולי הרגלים.

קריין 11 : מיד נתקשרו שמים בעבים,

וגשמים בשביל נקדימון החלו יורדים.

קריין 12 : באורח פלא, נתמלאו כל הבורות,

כולם התפלאו איך זה יכול להיות.

אנשים עטופים במעיל מסתכלים על הבור ואומרים:

זה לא יאומן, כמה מים,

בזכות התפילה, ממש נס משמים.

קריין 13 : יצא האדון מבית המרחץ ופגש בנקדימון,

שיצא מבית המקדש.

נקדימון 4 (מושיט את היד): תן לי עודף מהמים כי קיבלת יותר,

זה מגיע לי, לא אוותר.

אדון3 : יודע אני שה' שמע לתפילתך,

אך השמש כבר שקעה וזה לא לטובתך.

קריין 14 : חזר נקדימון לבית המקדש,

מקום שהתפילות מתוקות שם מדבש.

(נקדימון שוב מתפלל)

קריין 15 : נתעטף בבגדו ועמד להתפלל.

תפילה קורעת לב לפני אדון הא-ל.

נקדימון 5 :רבש"ע אוהב אני רק אותך,

יודע אתה שיש לך אהובים בעולמך.

קריין 16 : מיד נתפזרו העבים וזרחה החמה,

מי היה מאמין שזה מה שקרה.

קריין 17: כעס הגוי והתאכזב,

אך הבין שה' אוהב את בניו – את עם ישראל.

את כל תפילותיהם שומע האל.

ובמיוחד כזו תפילה מעומק הלב,

נשתדל גם אנו בתפילותינו

ונזכה לשפע של גשם שירד עלינו.